

§ 7

Förslag till reviderade riktlinjer för bistånd enligt socialtjänstlagen (SoL) och insatser enligt lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade (LSS) till barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning

- remiss från kommunstyrelsen, KS 326-1319/2013

Dnr 1.5.1.418-2013

Beslut

- Stadsdelsnämnden överlämnar detta tjänsteutlåtande som svar på remissen.

Ärendet

I Socialnämndens förslag till reviderade riktlinjer har nya lagregler och prejudikat arbetats in och riktlinjerna anpassats till gällande praxis.

Förvaltningen ställer sig positiv till förslaget om reviderade riktlinjer för bistånd enligt SoL och insatser enligt LSS till barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning. De förändringar som föreslås är tydliga och ger en bra vägledning för handläggarna i deras arbete.

Stadsdelsförvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat 2013-10-01.

Beslutsgång

Nämnden ställde sig bakom förvaltningens förslag.

Särskilt uttalande (S, MP, V)

Majvi Andersson m.fl. (S), Viktor Morawski m.fl. (MP) samt Emelie Roxby Schüsseleder m.fl. (V) anmälde ett särskilt uttalande enligt följande.

Remissen behandlades i Socialnämnden den 27 augusti. Vid sammanträdet föreslog S, MP och V att ärendet skulle återremitteras med nedanstående motivering i vilken vi instämmer.

”Förvaltningen har gjort en tolkning av Högsta förvaltningsdomstolens domar som inte är orimlig men inte heller är nödvändig. HFD gör en mycket snäv tolkning av LSS och skiljer sig därigenom från såväl tidigare instanser som Socialstyrelsens tolkning av lagstiftarens intentioner. Det är naturligtvis tråkigt i sig. Det är därför rimligt och förståeligt att ur ett tjänstemannaperspektiv föreslå en anpassning till HFDs dom.

Politiskt är dock situationen annorlunda. Hela motivet bakom LSS är att utjämna skillnader i livsmöjligheter. Det är en individuell rättighetslagstiftning, där varje fall ska prövas individuellt, vilket också framgår av domen, även om den tydligt strävar efter att vara generell och prejudicerande.

Domen innebär tydligt att vi kan neka att ge ledsagning vid semesterresa. Som kommun är vi dock alltid fria att tolka lagstiftningen till individens fördel. Det finns därför inga juridiska hinder för att behålla våra nuvarande riktlinjer vad det gäller ledsagning vid semesterresa. Förvaltningen bör därför återkomma med riktlinjer där rätten till semesterresa med ledsagare kvarstår i oförändrad form.

En inskränkning i enlighet med förvaltningens förslag skulle innebära en avsevärt försämrad livskvalitet för en grupp stockholmare. Vi anser att det skulle strida mot såväl lagstiftarens intentioner om att utjämna levnadsvillkor, som stadens ambitioner om att ha en socialtjänst i världsklass.

Därutöver anser vi att timmar som inte utnyttjats under en månad bör kunna överföras till följande månad. Detta påpekar funktionshinderrådet att de lovats tidigare och denna revidering av riktlinjerna verkar vara ett rimligt tillfälle att leva upp till detta löfte.”

Därutöver har Socialnämndens funktionshindersråd vid sitt sammanträde den 22 augusti framfört ytterligare synpunkter vilka vi också instämmer i och som väl ligger till grund för återremittering. Funktionshinderrådets yttrande återfinns nedan i sin helhet. Det är med förvåning vi får ta del av att funktionshinderrådet inte har fått följa arbetet i t ex en referensgrupp.

”Än en gång har förvaltningen brustit i sin samverkan med rådet. Enligt stadens handikappolitiska inriktningsmål ska rådet ha ett aktivt brukarinflytande genom bl. a. insyn och möjligheter att påverka. Här borde rådet fått följa arbetet i en referensgrupp.

Vid ett möte mellan biträdande socialborgarrådet Ewa Samuelsson och Synskadades Riksförbund Stockholms stad hösten 2012 lovade Samuelsson att timmar som inte utnyttjats under en månad skulle kunna överföras till följande månad. Tyvärr saknas detta i förslaget. Analogt med Samuelssons försäkran borde också icke utnyttjade kostnader för ledsagaren, d.v.s. de 300 kronorna kunna flyttas över till följande månad eftersom kostnaden bör följa aktiviteterna.

Rådet ser det som mycket olyckligt att motivet bryta isolering anges som skäl för att få ledsagning, bland annat i fråga om att få handla. Istället ska alltid utgångspunkten vara möjligheten att leva som andra, jfr FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och stadens program för delaktighet. Om en person exempelvis vill veta vilka varor som finns i en affär för att kunna leva som alla andra, men inte kan inhämta informationen till följd av synnedsättning eller annan funktionsnedsättning, ska det vara utgångspunkten för bedömningen, inte personens deltagande i andra samhällsaktiviteter.

Föräldrar med funktionsnedsättning och med minderåriga barn bör särskilt beaktas så att de får det stöd och den ledsagning som de behöver

Huruvida yngre personer kan ha större behov av ledsagning än äldre är tveksamt. Det är först och främst behoven och inte åldern som ska beaktas.

För övrigt utgår Rådet från att riktlinjerna kommer att bli rådande i alla stadsdelar och att de på så sätt kan ge personer med funktionsnedsättning rimliga levnadsvillkor.

Förslaget till riktlinjer visar tyvärr inte på att Stockholms stad är på väg att bli den stad i världsklass som man har ambitionen att bli.”
